

РЕШЕНИЕ

№ 7700

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7740** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу констативен протокол с № 06-01-68/23.05.2023г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от началник на отдел в РО НЯСС „Ю. България“ и главен инспектор в РО НЯСС „Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, съдържащ предписание „Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос“.

С жалбата са въведени възражения за нищожност на акта поради липса на компетентност на органа, който го е издал, незаконосъобразност поради неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона - основания за оспорване на индивидуалния административен акт по чл. 146, т. 1 - т. 5 АПК.

Твърди се, че язовир, съставляващ поземлен имот с кадастрален идентификатор 38769.2.12 по КККР на [населено място], общ. П., обл. Б., е предоставен за управление на Държавно предприятие "Управление и стопанисване на язовири", поради което жалбоподателят упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик съгласно чл. 139д от Закона за водите /ЗВ/. Сочи се, че с оспорения констативен протокол от проверка и контрол на язовирната стена и съоръженията към

нея и документацията за експлоатацията на гореописания язовир служителите на ГД "НЯСС" към ДАМТН са дали на основание чл. 190а, ал. 1, т. 3 вр. чл. 190а, ал. 2 от Закона за водите на жалбоподателя, в качеството му на лице, което упражнява правата и задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея, предписания в раздел V, т. 2 от протокола, а именно: „ Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос", със срок на изпълнение на предписанието - 27.09.2023 г. Поддържа се, че на председателя на ДАМТН и оправомощените от него лица не са дадени права да дават предписания за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, каквито по своята същност представляват цитираните предписания. Жалбоподателят счита, че на основание чл. 138, ал. 3, т. 5 вр. чл. 138а, ал. 5 от Закона за водите компетентният орган, който има право, респективно законово основание да дава предписания за привеждане в готовност за безопасна експлоатация на язовирите и съоръженията към тях в нормални, екстремни и аварийни условия на работа, в т.ч. за извършването на ремонти и други технически дейности за привеждането на язовирната стена и съоръженията към нея в изправно техническо състояние, са комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите, които се назначават от областния управител, в чийто състав са включени лица с необходимата квалификация за извършване на дейностите по чл. 138а, ал. 3, т. 1 – 6 ЗВ, вкл. да дават такива предписания. Сочни, че в оспорения акт не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, т.е., не е спазена установената в чл. 59 АПК форма. Развиват се доводи за лисата на изложени мотиви, както и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, доколкото не е дадена възможност на жалбоподателя да участва в производството. Поддържа се, че със съставянето на оспорения констативен протокол, обективиращ предписание за извършване на ремонтни дейности, административният орган е действал в несъответствие с целта на закона. По изложените в жалбата съображения се иска от съда да отмени оспорения констативен акт и даденото с него предписание. Претендират се сторените по делото разноски и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ се представлява от юрк. Я., като се поддържа оспорването на акта, а по същество се прави искане за неговата отмяна поради незаконосъобразност.

Ответниците, редовно уведомени, не се явяват и не се представляват. В представено писмено становище оспорват жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл.235, ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Не се спори по делото, че на жалбоподателя е предоставен за управление язовир с кадастрален идентификатор 38769.2.12 по КККР на землището на [населено място], общ. П., обл. Б.. В тази връзка жалбоподателят по силата на чл. 139д ЗВ упражнява правата и изпълнява задълженията на собственик на язовирната стена и съоръженията към нея на язовира.

От преписката се установява, че е извършена проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея на язовир „ Косовец“, за което е съставен Констативен

протокол № 06-01-178/27.10.2022 г. от инспектори в РО НЯСС „Ю. България“ на ГД „НЯСС“ към ДАМТН. С този протокол в раздел V, т. 2 са дадени следните предписания по осъществяване на безопасна техническа експлоатация: Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос. Срок: 27.04.2023 г.

От представения констативен протокол с № 06-01-68/23.05.2023 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, предмет на оспорване в настоящото производство, се установява, че на посочената дата от инж. Д. М., на длъжност началник на отдел в РО НЯСС " Ю. България", и инж. В. А., на длъжност главен инспектор в РО НЯСС "Ю. България", е извършена проверка на техническото и експлоатационно състояние на язовира.

Посочено е в протокола, че за язовира е съставен АПДС № 9937/22.06.2020г., като правата за управление и стопанисване са предоставени на ДП " Управление и стопанисване на язовири".

Проверката е извършена в присъствието на инж. В. Ц., на длъжност Ръководител ТП - [населено място], представител на собственика.

В раздел II, т. 3 от процесния констативен протокол са изложени следните констатации относно състоянието на язовира към момента на проверката: въздушен откос - почистен от растителност. По средата на въздушния откос в зоната над шахтата на основния изпускател се наблюдава нарушение на геометричния профил по въздушния откос. Вследствие от предприетите действия по възстановяване на изправността на основния изпускател са извършени изкопни дейности, иззета е земна маса, като се е образувала дупка с приблизителни размери по дължина около 5 - 6 метра, височина около 10 м и дълбочина около 1,5 м. Техническото състояние на язовирната стена е определено като неизправно - частично работоспособно в Протокол 08-БТ-Косовец-12-006/30.03.2023 г.

Отразено е, че не са изпълнени изцяло предписанията, дадени с констативен протокол № 06-01-178/27.10.2022 г. на ГД НЯСС, а именно към момента на проверката не е изпълнено предписанието да се извършат ремонтно-възстановителни работи за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос.

Оспореният констативен протокол е връчен на жалбоподателя на 03.07.2023г.

Представен е по делото и цитираният протокол № 08-БТ-Косовец-12-006/30.03.2023 г. за извършен технически преглед на язовира на 30.03.2023 г. Като писмени доказателства са приети и протокол № 08-БТ-Косовец-12-005 от 29.09.2022 г. за извършен технически преглед, протокол № 6 от 19.04.2023 г. от проверка на състоянието и създадената организация за експлоатация на язовирна стена и съоръженията към нея, както и анализ на техническото състояние на язовира от 09.09.2020 г.

По делото е представена Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН, от която се установява, че председателят на ДАМТН е оправомощил длъжностните лица, съставили процесния констативен протокол с № 06-01-68/23.05.2023 г. - т. 47 и т. 48 от заповедта, за следното: 1. да контролират предписанията на комисиите по чл. 138а, ал. 3 от Закона за водите; 2. да контролират мерките за осигуряване на изправното техническо състояние на язовирните стени и съоръженията към тях и за безопасната им експлоатация; 3. да контролират дейностите по извеждане от експлоатация и/или ликвидация на язовирни стени и съоръжения към тях; 4. да изискват необходимите данни, сведения, обяснения и друга

информация; 5. да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение; 6. да съставят актове за установяване на административни нарушения по чл. 200, ал. 1, т. 13а, т. 18, т. 22 и т. 38 – 43 вкл. от Закона за водите.

Не се спори, а това обстоятелство се и установява от представените писмени доказателства, вкл. изготвено заключение за класифициране по степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б от Закона за водите / л. 54 - 57 от делото/, че язовир " Косовец" е класифициран с първа висока степен на потенциална опасност.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното предписание и при наличие на правен интерес. Жалбата е в срок, доколкото оспореният акт е съобщен на жалбоподателя на 03.07.2023 г., но в същия и в съобщението за неговото издаване не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, поради което срокът за обжалване се удължава на два месеца – чл. 140, ал. 1 АПК. Жалбата е подадена с вх. № 85-01-926-[1]/18.07.2023г. по описа на ДАМТН, поради което е в срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Актът е постановен от компетентен орган по смисъла на чл. 190а, ал. 1, т. 3, вр. чл. 190, ал. 4 от ЗВ - длъжностни лица в РО НЯСС „Ю. България“ на ГД „НЯСС“ към ДАМТН, които, видно от представената Заповед № А-776/22.12.2021 г. на председателя на ДАМТН, са оправомощени да дават задължителни предписания по спазване и прилагане на приложимата нормативна уредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Според чл. 190а, ал. 1, т. 3 от Закона за водите (ЗВ) председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица по чл. 190, ал. 4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл. 141, ал. 2, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Аналогична е разпоредбата на чл. 117, т. 3 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата), според която при изпълнението на правомощията по чл. 116 контролните органи от ДАМТН имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Съгласно чл. 10, ал. 4 ЗВ политиката, свързана с контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях, се осъществява от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Съгласно чл. 140, ал. 2, т. 1 ЗВ председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица осъществяват контрол за изпълнение на дейностите по чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, а именно изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация.

Горното налага извод, че за председателя на ДАМТН и за оправомощени от него длъжностни лица са налице законодателно уредени правомощия в чл. 140, ал. 2, т. 1 вр. чл. 138, ал. 4, т. 8 ЗВ, касаещи извършване на контрол по техническото състояние на язовирните стени, а според чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ могат да се дават предписания по повод осъществяване на тези правомощия. Именно в съответствие с контролните им правомощията са дадени обжалваните предписания, насочени за осигуряване изправното техническо състояние на язовира – да се извършат ремонтно - възстановителни работи за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос.

В тази връзка не се констатира порок на предписанието по чл. 146, ал. 1 АПК, поради което са неоснователни възраженията на жалбоподателя за липсата на компетентност на органа, издал акта.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване, като са изложени подробни констатации за техническото състояние на язовирната стена и другите съоръжения към нея, вкл. е констатирано изрично нарушение на геометричния профил по въздушния откос. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висиящия съдебен процес.

При това положение не се установява порок във формата по смисъла на чл. 146, т. 2 АПК, който да обуславя отмяна на акта. Както се посочи по-горе, непосочването в оспорения акт пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба има за последица, съобразно нормата на чл. 140, ал. 1 АПК, удължаване на срока за обжалването на два месеца и в този смисъл не съставлява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 АПК.

Не може да се сподели становището на жалбоподателя, че с оспорваните предписания не ставало ясно какви са съображенията на контролните органи да задължат ДПУСЯ да извърши действията, предмет на същите, отразени в раздел V, т. 2 на процесния констативен протокол с № 06-01-68/23.05.2023 г., тъй като в него по ясен и недвусмислен начин е описано състоянието на язовира.

Не се констатира да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес административният орган е извършил надлежна проверка на място, при която е установено техническото и експлоатационно състояние на язовира. Посоченото е довело до правилно установяване на релевантните за случая факти.

Не е нарушено и правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. Представител на собственика на язовира е присъствал на проверката и се е подписал, без да направи възражения срещу констатациите по протокола. В случай че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори

писмените доказателства или представи нови такива.

Не са допуснати и нарушения на материалния закон.

Съгласно чл. 190а, ал. 1, т. 3 ЗВ председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

Според чл. 4, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние (Наредбата) собственикът на язовира стопанисва, поддържа, организира, провежда, ръководи и осъществява техническата и безопасната му експлоатация и опазването на околната среда. Съгласно чл. 7 от Наредбата собственикът отговаря за изпълнението на всички изисквания по Закона за водите и за осигуряването на безопасна експлоатация на язовирите. В случая ДПУСЯ е адресат на посочените норми, тъй като според чл. 139д ЗВ при осъществяването на своята дейност има правата и задълженията на собственик на язовирните стени и съоръженията към тях.

В Глава втора, Раздел I от Наредбата са регламентирани изисквания за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация. Несъмнено констатираните неизправности - нарушение на геометричния профил на въздушния откос, представляват отклонение от изискванията за конструктивната сигурност и технологична сигурност на язовирните стени и съоръженията към тях, регламентирани в чл. 46 и чл. 47 от Наредбата. В този смисъл техническото състояние на язовира е неизправно - частично работоспособно по смисъла на чл. 50, т. 2 от Наредбата, изискващо предприемане на ремонтни работи. При това положение съответства на закона даденото предписание за извършване на ремонтно-възстановителни работи.

Предписанията съответстват и на целта на закона. Законодателят е преценил, че е от особено важно обществено значение спазването на изискванията за гарантиране сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях. Целта на ЗВ е да се предотвратят или намалят вредните последици за човешкия живот и здраве и околната среда, като тази цел се постига именно чрез извършване на контрол за техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях.

След като язовир „Косовец“ е класифициран в първа висока степен на потенциална опасност, неговият собственик е задължен да го поддържа в изправно техническо състояние, което да осуетява по всякакъв начин настъпването на наводнения и други неблагоприятни вредни последици, пряко застрашаващи здравето и живота на гражданите и целостта на техническата инфраструктура.

По горните съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, поради което следва да се присъди юрисконсултско

възнаграждение в размер на 100 лева, определено от съда на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 ЗПрП.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ срещу дадените предписания в раздел V, т. 2 от констативен протокол с № 06-01-68/23.05.2023 г. от проверка и контрол на язовирна стена и съоръженията към нея и документацията за експлоатацията, издаден от началник на отдел в РО НЯСС „Ю. България“ и главен инспектор в РО НЯСС „Ю. България“ на Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, съдържащо предписание „Да се извършат ремонтно-възстановителни работи за възстановяване на геометричния профил на въздушния откос“.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовирите“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: